

State Bank of Patiala v. Ram Gopal Gupta & others 219
(Jawahar Lai Gupta, J.)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ (1977 (2) ਆਰਸੀਜੇ 147) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲੀਜ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 'ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦੱਸਦਿਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਤੋਂ ਟਾਲਾ ਵੱਟ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ: *we* ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

S:CK

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ * ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਬੀ ਰਾਜ ਜੇ.ਜੇ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬ!

89 ਵਿੱਚੋਂ RSA 640

9 ਜੁਲਾਈ, 1997

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਅਧਿਕਾਰੀ) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1979 - ਰਜਿ. 67 ਅਤੇ 68—ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ — ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ

— ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ — ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਅਫਸਰਜ਼) ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1979 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ' ਕਰਕੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

(ਪਰਾ ੫)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਨੰਦ ਛਿੱਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਕੇ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(1)]Is an Employee Entitled to a notice when the disciplinary

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤ

ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਹਾਇਕ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ 28 ਅਗਸਤ 1979 ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ 1972 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 411/420/467/468/489 ਸਮੇਤ ਧਾਰਾ 201 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰੀਬ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ 28 ਅਗਸਤ 1979 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। 25 ਮਈ 1982 ਨੂੰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983 ਨੂੰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਤੋਂ 14 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਤੱਕ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ Ex.P.5 ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 18 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 7 ਅਤੇ P.9 ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਅਧਿਕਾਰੀ) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। 1979. ਨਿਯਮਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਮਿਸਟਰ ਚੋਪੜਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ।

(4) ਪਹਿਲਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਈਥੋ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਇਦ ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। I ਰੈਗੂ 67 ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ "ਸੀਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(3) “(ii) ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ

ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ 'ਤੇ ਇਨਕੁਆਇਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰਜ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਉਦੋਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ।

(111) ਜੇਕਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 67 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਰੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (4), ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ।

(4) (i) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਬੋਪਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 67 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਚਾਅ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਆਦ। ਡਿਫੈਂਸ ਸਟੇਟਮੈਂਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ" ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵਿੱਚ

(ii) Where, however, the Disciplinary Authority is

State Bank of Patiala v. Ram Gopal Gupta & others 223
(Jawahar Lai Gupta, J.)

ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ. ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (1) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰਵ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2)

(5) "ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।" ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਨਰਾਇਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੀ

1. AIR 1967 SC 1606
2. ਦੋਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1302
3. 1969 ਐਸਐਲਆਰ 657

ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸੀਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ" ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਝਗੜਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ:-

“ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕੰਜਰਵੇਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਮੰਗਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕੰਜਰਵੇਟਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।”

(7) ਬ੍ਰਿਜ ਨੰਦਨ ਸੀ ਕਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ ਲੀਗਲ ਰੀਮੈਬਰੈਂਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ:-

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ

4. ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 908

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੀਗਲ ਰੀਮੈਬਰੈਂਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰ (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਵੈਧ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ"।

(9) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (6) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ:-

“ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

5. JT 1993(6) SCI

6. JT 1995(7) S(T43

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ

State Bank of Patiala v. Ram Gopal Gupta & others 225
(Jawahar Lai Gupta, J.)

ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

(10) ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

i

(11) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(13) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ iS/ate ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਭੋਪਾਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਐਸ. ਐਸ. ਕੋਸ਼ਲ, (7) ਉਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ High 7 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 1995(5) SLR 181

ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ "ਉਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। . (ਪੈਰਾ 3)। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

' ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ। ਪਰ

ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1983(3) SLR 319, 324, ਅਤੇ 325 (3) ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਬੀਪੀ ਜੀਵਨ ਰੈਡੀ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। AP HC)। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

(14) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ "ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ" ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ "ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ", ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(15) ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬੀ ਆਰ ਵੀ ਆਈ ਆਈਡੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ { 8) ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:-

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ: ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਦਾ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਟਾਫ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 50(3)(ii) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(16) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੈ।

(17) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 68(4)(ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੁਖਤੇਜ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (9) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(19) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ,

State Bank of Patiala v. Ram Gopal Gupta & others 227
(Jawahar Lai Gupta, J.)

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 3000

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ